

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 36Cb/115/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119343665
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Bednarčík
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:6119343665.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Súd p r i z n á v a žalovanému nárok na náhradu trov konania súdu prvej inštancie vo výške 100 % voči žalobcovi, pričom o výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

rozhodol:

Okresný súd Bratislava I v Bratislave sudkyňou JUDr. Antóniou Bednarčík v právnej veci žalobcu: SOSTEAM SLOVAKIA, s. r. o., so sídlom Budatínska 43, 851 06 Bratislava, IČO: 45 414 408, zast.: Advokátska kancelária MULARČÍK A PARTNERI, s. r. o., so sídlom Nám. M. Benku 15, 811 07 Bratislava, IČO: 36 860 522, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zast. JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, Advokátska kancelária FELIX NEUPAUER & PARTNERS, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava, v konaní o zaplatenie 432,77 eur s príslušenstvom

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 432,77 eur spolu s príslušenstvom a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 07.08.2017 došlo v Bratislave na ulici Gagarinova pri zjazde z obchvatu k škodovej udalosti, pri ktorej unikli z vozidla vodiča motorového vozidla zn. Volkswagen Passat, EČV: S B. N., prevádzkové kvapaliny a olej, v dôsledku čoho došlo ku kontaminácii vozovky. Správcom predmetnej cestnej komunikácie je Magistrát hlavného mesta SR Bratislava, IČO: 00 603 481 (ďalej len „správca komunikácie“). Držiteľom a vlastníkom vozidla bola v čase dopravnej nehody spoločnosť 4SPORTS media s. r. o.. Vodičovi Hanzelovi, ktorý zodpovedá za škodovú udalosť, tak v zmysle § 43 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o cestnej premávke“) vznikla povinnosť odstrániť znečistenie predstavujúce prekážku cestnej premávky. Keďže tento druh poškodenia vyžaduje kvalifikovaný zásah subjektu špecializovaného na odstraňovanie poškodenia vozovky (nie je reálne, aby bežný vinník dopravnej nehody dokázal odstrániť a zabrániť ďalšiemu rozširovaniu škody vzniknutej únikom pohonných látok a prevádzkových kvapalín vlastnými prostriedkami), správca komunikácie mal pre tento prípad so žalobcom uzavrieť Zmluvu o spolupráci pri odstraňovaní prekážok zo dňa 11.04.2017 (ďalej len „zmluva o odstraňovaní prekážok“). Na základe telefonicky objednávky správcu komunikácie žalobca pristúpil k zásahu. Cieľom činnosti žalobcu bolo zabezpečenie prejazdnosti cestnej komunikácie, odstránenie poškodenia vozovky a zabránenie ďalšiemu šíreniu škody, ktorá sa mohla v prípade oneskoreného zásahu prejaviť aj vo vážnom narušení životného prostredia. Poistná udalosť bola žalovanému ako zodpovednému poisťovateľovi riadne nahlásená. Pri svojej činnosti žalobca vynaložil náklady vo výške 432,77 eur, ktoré deklaroval prostredníctvom faktúry č. 17100476 zo dňa 12.09.2017 vystavenej na spoločnosť 4SPORTS media s. r. o. Dňa 19.09.2017 žalobca prostredníctvom

spoločnosti Green recovery s.r.o., IČO: 483 346 34, so sídlom Dunajská 15/A, 811 08 Bratislava svoj nárok uplatnil v zmysle § 15 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PZP“) priamo voči žalovanému ako zodpovednému poisťovateľovi. Žalovaný listom zo dňa 12.10.2017 notifikoval žalobcu o zamietnutí uplatneného nároku bez poskytnutia akéhokoľvek poistného plnenia. Odmietavé stanovisko poisťovateľ potvrdil svojim listom dňa 12.01.2018. Podľa správy zo Slovenskej kancelárie poisťovateľov bolo OMV zn. Volkswagen Passat, EČV: BL-XXXXKH poistené v čase dopravnej nehody, t.j. ku dňu 07.08.2017 u žalovaného (č. poistnej zmluvy 6570281673), čo zakladá pasívnu vecnú legitimitáciu žalovaného. V dôsledku vzniku dopravnej nehody došlo k poškodeniu vozovky a vzniku škody. Pri jej likvidácii, minimalizácii, resp. zabraňovaní jej ďalšiemu šíreniu bolo prirodzene nevyhnutné vynaložiť ekonomické náklady. Keďže vinník dopravnej nehody mal v čase jej vzniku platne uzavreté PZP u žalovaného, žalobca v zmysle § 15 zákona o PZP pristúpil k priamemu uplatneniu svojho nároku voči zodpovednému poisťovateľovi. Pre preukázanie legitímnosti tohto postupu žalobca predkladá súdu dve alternatívy: a) priamy nárok žalobcu. Poukázal na skutočnosť, že jediným subjektom, ktorý vynaložil náklady na odstránenie protiprávneho stavu, ktorý vytvoril žalovaného poistený, je žalobca. Napriek tomu, že svojim konaním eliminoval škodu a zabránil jej ďalšiemu šíreniu, jeho oprávnené náklady dodnes ostávajú neuhradené. Žalovaný sa snaží vyhnúť splneniu svojich povinností prostredníctvom formalistického výkladu zákonných ustanovení, ktorý však pri komplexnom poskytnutí interpretácie právnych noriem stráca svoju oporu. Zákon o PZP legitímne poisteného na náhradu škody poisťovateľom v prípade, že v dôsledku jeho konania došlo k poškodeniu veci. Možno konštatovať, že táto podmienka bola v momente úniku pohonných látok na vozovku naplnená. Jedinou podmienkou pre uhradenie nákladov poškodeného z PZP vinníka dopravnej nehody preto ostáva, aby jeho nároky boli uplatnené a preukázané. V prípade predmetnej poistnej udalosti žalobca splnil obe zákonom normované podmienky, napriek tomu žalovaný protiprávne odmietol poskytnúť poistné plnenie. Takéto konanie je (najmä voči poistenému) v príkrom rozpore so zásadou poctivého obchodného styku, ktorou sa žalovaný má pri výkone svojej činnosti riadiť. Kľúčovým faktorom je, že vzťah medzi poisteným a poisťovateľom má nespochybniteľne ekonomický základ. Poistený (napriek tomu, že sa jedná o prípad povinného zmluvného poistenia) vstupuje do poistného vzťahu s úmyslom, aby v prípade zavineného vzniku poistnej udalosti boli za neho uhradené všetky vynaložené náklady. Svojevoľná limitácia plnenia zo strany žalovaného popiera samotný zmysel a účel poistných vzťahov, ktorým je zabezpečiť pre poisteného zodpovedajúce krytie v prípade vzniku poistnej udalosti. Primárnym fokusom likvidujúceho poisťovateľa by mala byť úhrada nákladov (ktoré sa v zmysle zákona o PZP generálne subsumujú pod škodu) bez ohľadu na to, aký je vzťah medzi poisteným a poškodeným. V kontexte uvedeného poukázal žalobca na nález Ústavného súdu ČR zo dňa 09.10.2018, sp. zn. IV. ÚS 3009/17: „Ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľka de lege lata nemá (priamo) právo na plnenie z poistnej zmluvy, ale má, s ohľadom na to, že je osobou, ktorá všetko financuje (a teda z toho očakáva prospech), záujem na tom, aby bolo z poistnej zmluvy plnené v jej prospech.“ V konkrétnom prípade existuje záujem správcu komunikácie, aby vzniknutá škoda bola odškodnená v rámci poistného krytia, k čomu sa pridáva aj všeobecný verejný záujem, aby škody na vozovke boli odstraňované v čo najkratšom čase (za účelom zabezpečenia prevádzky cestnej komunikácie) a v čo najväčšom rozsahu (za účelom zamedzenia ďalšieho šírenia nepriaznivého vplyvu uniknutých látok na vozovku a životné prostredie.); b) nárok žalobcu vyplývajúci z postúpenej pohľadávky. Ďalej žalobca upriamil pozornosť na Zmluvu o postúpení pohľadávok, a ktorá nadväzuje na zmluvu o odstraňovaní prekážok medzi totožnými kontrahujúcimi subjektmi. K jej uzavretiu pristúpili zmluvné strany po odmietnutí niekoľkých poistných plnení zo strany žalovaného. Jej účelom bolo zaistiť uplatniteľnosť oprávnených nárokov žalobcu aj voči poisťovateľom s odmietavým postojom. V tejto súvislosti poukazujeme na článok I bod 1. zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá vo svojom predmete vymedzuje tak budúce, ako aj už vzniknuté pohľadávky, ktoré žalobcovi vznikli v súvislosti s plnením si povinností podľa zmluvy o odstraňovaní prekážok. Z uvedeného vyplýva, že žalobca disponuje škodovou pohľadávkou voči žalovanému aj v prípade, že za jediného poškodeného považuje žalovaný výlučne správcu komunikácie. Žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 5,0 % p.a. zo sumy 432,77 eur od 09.01.2018 do zaplatenia.

2. Okresný súd Banská Bystrica dňa 19.08.2019 vydal platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor, ktorý odôvodnil nasledovne. Žalovaný namietal nesplnenie náležitostí podľa § 132 CSP, keďže žalobca mal v žalobnom návrhu v časti opisu skutočností, z ktorých vyplýva uplatňovaný peňažný nárok, označiť a presne špecifikovať skutočnosti a dôkazy, o ktoré svoj návrh opiera, t.j. presne špecifikovať údaje - o akú škodovú udalosť ide, z akého titulu si uplatňuje nárok práve voči žalovanému. Žalobca však údaje o týchto podstatných náležitostiach neuviedol, niektoré síce vyplývajú z príloh, čo absolútne

nie je, vzhľadom na znenie ustanovenia § 132 ods. 2 CSP, postačujúce. Žalovaný ďalej namieta aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu, ktorú žalobca odvodzuje od Zmluvy o odstraňovaní prekážok, na ktorú má nadväzovať Zmluva o postúpení pohľadávok K samotnej Zmluve o odstraňovaní prekážok poznamenal, že žalobca nepreukázal zverejnenie v súlade s čl. 5 ods. 1 Zmluvy o odstraňovaní prekážok, pričom inter alia aj podľa jej dikcia bola jej účinnosť viazaná práve na predmetné zverejnenie. Žalobca zároveň nepreukázal ani na základe akého legislatívneho zmocnenia bolo zabezpečenie výkonu práv a povinností v súvislosti s údržbou ciest zmluvne prevedené zo Správcu komunikácie (ako deklarovaného správcu cesty) na žalobcu (ako bežnú obchodnú spoločnosť). Napokon považujeme aj samotný spôsob špecifikácie a postupovania pohľadávok na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok za neurčitý a zmätočný. Zmluva o odstraňovaní prekážok je absolútne neplatná (resp. k jej uzavretiu vôbec nedošlo). Žalovaný k samotnému uplatnenému nároku žalobcu upozornil, že dokonca ani samotný žalobca neuvádza, o aké konkrétne zákonné ustanovenie zákona o PZP opiera svoj nárok, teda ho nijakým spôsobom nekonkretizuje (s výnimkou uvedenia ustanovenia § 15 ods. 1 zákona o PZP). Žalobcom uplatňovaný nárok nevyplyva zo zákona o PZP v kauzálnom dôsledku čoho žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal existenciu pasívnej vecnej legitimitácie na strane žalovaného. Zároveň poukázal na Vyrozsudenie žalovaného, v ktorom uviedol nasledovné: „V prípade znečistenia cesty (vysypané sklo, odpadnuté časti MV a pod.) je za odstránenie tohto znečistenia zodpovedný viník nehody (Podľa § 43, ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, kto spôsobil prekážku cestnej premávky, je povinný ju bezodkladne odstrániť. Ak to neurobí, je povinný ju bezodkladne odstrániť na jeho náklady správcu cesty.). Na základe týchto skutočností je nepochybné, že uplatnený nárok na poistné plnenie je vylúčený z poistného krytia v zmysle § 5, ods. 1, písm. a) zákona o PZP. Vynaložené náklady navyše nie je možné subsumovať pod žiadne z ustanovení čl. 4, ods. 2, písm. a) až d) zákona o PZP, ktoré taxatívne určuje rozsah poistného krytia. Z uvedeného vyplýva, že žalobca bol riadne oboznámený so skutočnosťou, že uplatňovaný nárok nie je krytý v zmysle zákona o PZP a nie je možné ho hradiť zo systému povinného zmluvného poistenia.

3. Žalobca sa vyjadril v podanej replike tak, že návrh na vydanie platobného rozkazu obsahuje všetky zákonné náležitosti, jeho súčasťou je podrobný opis skutkového stavu, právne odôvodnenie nároku ako aj žalobný návrh. Tvrdenia žalobcu sú navyše podporené riadnym odkazom na dôkazné prostriedky. Žalobca má preto za preukázané, že povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazu bola na jeho strane v plnom rozsahu splnená. Naopak, žalovaný vo svojom vyjadrení len vo všeobecnosti s odkazom na zákonné ustanovenia konštatuje nedostatočnosť návrhu, bližšiu konkretizáciu však už neuvádza. Akékoľvek domnelé nezrovnalosti zo strany žalovaného tak žalobca môže odstrániť len v tom prípade, že žalovaný na konkrétne vady podania dostatočne poukáže. Žalobca k žalovanému tvrdenej absolútnej neplatnosti zmluvy, uvádza, že zmluva bola riadne zverejnená dňa 11.04.2017 a táto informácia je dohľadateľná na webovom sídle Hlavného mesta SR. Žalobca pre vyvrátenie akýchkoľvek pochybností prikladá potvrdenie o zverejnení. Žalovaný ďalej namieta absenciu legislatívneho odkazu, na základe ktorého žalobca vykonal zásah a odstránil znečistenie. Žalobca poukazuje na fakt, že splnomocnenie k odstráneniu prekážky cestnej premávky explicitne vyplýva správcovi komunikácie z § 43 zákona o cestnej premávke. Je potom v jeho plnej dispozícii, akým spôsobom toto odstránenie zabezpečí. Pokiaľ žalovaný namieta absenciu konkrétneho ustanovenia, ktoré oprávňuje správcu komunikácie k zabezpečeniu výkonu svojich povinností prostredníctvom „bežnej obchodnej spoločnosti“, takýto výklad považuje žalobca za absurdný a rozporný s právnym poriadok Slovenskej republiky. Je nemysliteľné, aby Hlavné mesto SR ako správca komunikácie bol schopný zabezpečiť výkon špecializovaných činností zameraných na odstraňovanie následkov dopravných nehôd samostatne, bez akejkoľvek ingerencie tretieho subjektu. Podotýkame, že žalobca disponuje technikou a personálom zameraným výlučne na riešenie tohto typu škodových udalostí a len jeho vozový park má hodnotu niekoľkých stoviek tisíc eur. Zároveň je nemysliteľné, aby právny poriadok v každom individuálnom prípade obsahoval ustanovenie, ktoré bude špecifikovať, či subjekt verejného práva musí splniť svoju povinnosť sám, alebo môže na výkon určitých činností použiť tretie subjekty. Akceptovaním výkladu žalovaného by právny poriadok musel obsahovať aj splnomocnenie subjektu verejného práva na objednávku upratovacích služieb zo strany externých spoločností. V súlade s uvedeným možno konštatovať, že zabezpečenie splnenia povinností správcu komunikácie prostredníctvom žalobcu bolo v plnom súlade so zákonnými požiadavkami. Namietaná pasívna vecná legitimitácia bola zo strany žalobcu v plnej miere preukázaná už v návrhu na vydanie platobného rozkazu. Žalobca jasne a zrozumiteľne poskytol konajúcemu súdu ako aj protistrane dve argumentačné línie, ktoré odôvodňujú uplatnenie jeho nároku voči žalovanému. Žalobca predložil odborný posudok doc. Ing. Karola Grunnera, PhD. (docent v odbore cestné stavby, technológia cestných stavieb, stavebné materiály a konštrukcia vozovky), ktorý konštatoval nasledovné:

„Pohonné látky (ako rozpúšťadlá), pri ich prenikaní do asfaltových vrstiev vozoviek, spôsobujú zmenu základných vlastností spojiva (tvrdosť, bod mäknutia, priľnavosť), čo v konečnom dôsledku spôsobuje rozrušovanie väzby v asfaltovej zmesi. Následne dochádza k vzniku rôznych porúch z dôvodu strany väzby medzi spojivom a zrnami kameniva (plošné vytrhávanie zrn kameniva zo zmesi, výtlky). Tieto poruchy sú potom následne od pôsobenia premávky rozširované po celej ploche, ktorá prišla do styku s rozpúšťadlami, aj na ďalšie priľahlé plochy (...) Možno jednoznačne konštatovať, že uniknuté kvapaliny spôsobia rôzne druhy porúch a poškodenia na vozovke a cestnom telese, a je nevyhnutné možným príčinám takýchto porúch včas zabrániť, najmä pokiaľ sa to dotýka ochrany životného prostredia a bezpečnosti cestnej premávky.“ Uvedené odborné závery bez akýchkoľvek pochybností preukazujú, že nárok žalobcu spadá do poisťného krytia v zmysle § 4 ods. písm. b) zákona o PZP, čím je daná aj pasívna vecná legitímácia žalovaného ako zodpovedného poisťovateľa. Pri poisťnej udalosti však vodič neutrpel vecnú škodu ani škodu na zdraví, ktorá by bola predmetom nárokov uplatňovaných v tomto súdnom konaní. Vinník dopravnej nehody nemá žiadne vlastnícke ani iné majetkové právo k vozovke, preto nie sú splnené podmienky pre uplatnenie výluky z poistenia tak, ako to predpokladá zákon o PZP. Námietačka žalovaného je teda vo vzťahu k nároku uplatňovanom v tomto konaní právne irelevantná. S ohľadom na uvedené žalobca navrhol pokračovať v konaní na príslušnom súde.

4. Predmetná vec bola Okresnému súdu Bratislava I postúpená dňa 30.10.2019.

5. Na pojednávaní konanom dňa 15.06.2021 žalovaný namieta aktívnu vecnú legitímáciu aj z hľadiska výkladu ustanovenia § 43 zákona o cestnej premávke, z ktorého vyplýva okruh osôb oprávnených na správu pozemných komunikácií a v tomto smere poukázal na judikatúru týkajúcu sa odťahu motorových vozidiel. Žalobca upozornil na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave v obdobnej právnej veci sp. zn. 3 Cob 69/2020, z ktorej vyplýva aktívna vecná legitímácia žalobcu na podanie žaloby.

6. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi založenými v spise, a to s výpismi z Obchodného registra, so zmluvou o spolupráci pri odstraňovaní prekážok zo dňa 11.04.2017, s uplatnením nárokov na náhradu škody z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zo dňa 19.09.2017, s formulárom č. 1 (objednávka služieb) zo dňa 07.08.2017, s faktúrou č. 17100476 zo dňa 12.09.2017, so stanoviskom k poisťnej udalosti č. 9526550075 zo dňa 12.10.2017, č. 9526550075 zo dňa 12.01.2018, s potvrdením o poisťovateľovi OMV Volkswagen Passat, EČV: BL - XXXKH (www.skp.sk <<http://www.skp.sk>>), so zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.6.2018, s potvrdením o zverejnení zmluvy o odstraňovaní prekážok zo dňa 11.04.2017, s odborným posudkom doc. Ing. Karola Grunnera, PhD. zo dňa 21.08.2019 a ďalšími listinnými dôkazmi založenými v spise.

7. Súd vec právne posúdil podľa nasledujúcich ustanovení:

8. Podľa § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

9. Podľa § 153 ods. 1 strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Podľa odseku 2 na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

10. Podľa § 153 ods. 3 ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

11. Podľa § 186 ods. 2 CSP súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

12. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

13. Podľa § 218 ods. 1 CSP obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku. Vo výroku rozhodne tiež o nároku na náhradu trov konania, ak sa o ňom nerozhoduje samostatne.

14. Podľa § 219 ods. 1 CSP, rozsudok súd vyhlasuje vždy verejne a v mene Slovenskej republiky. Pritom uvedie výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti exekúcie.

15. Podľa § 219 ods. 2 CSP rozsudok sa vyhlasuje spravidla hneď po skončení pojednávania, ktoré vyhláseniu predchádzalo. Ak to nie je možné, súd na vyhlásenie rozsudku odročí pojednávanie najdlhšie na 30 dní; v takom prípade súd doručí rozsudok prítomným stranám na pojednávaní, na ktorom bol rozsudok vyhlásený; neprítomným stranám ho odošle najneskôr do troch dní. Ustanovenia o odročení pojednávania sa v tomto prípade nepoužijú.

16. Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v rozhodnom znení (ďalej len „OZ“) neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

17. Podľa § 420 ods. 1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

18. Podľa § 427 ods. 1 a 2 OZ fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

19. Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

20. Podľa § 524 OZ ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. Podľa odseku 2 s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

21. Podľa § 525 OZ ods. 1 postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

22. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

23. Podľa § 4 ods. 1 zákona o PZP poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

24. Podľa § 4 ods. 2 písm. b), c) zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí; c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie.

25. Podľa § 4 ods. 4 zákona o PZP poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

26. Podľa § 5 ods. 1, písm. a) zákona o PZP poisťovateľ nenahradí za poisteného škodu, ak ide o zodpovednosť za škodu, ktorú utrpel vodič motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola škoda spôsobená.

27. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

28. Podľa § 3d ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) diaľnice a cesty I. triedy vrátane ich prejazdných úsekov cez colné priestory a obce sú vo vlastníctve štátu, ak osobitný predpis 2a) neustanovuje inak. Diaľnice a cesty I. triedy, ktorých verejným obstarávateľom je Slovenská republika na základe koncesnej zmluvy podľa osobitného predpisu 2cba) (ďalej len „koncesné cesty“), sú vo vlastníctve štátu.

29. Podľa § 3d ods. 5 písm. c) cestného zákona správu pozemných komunikácií vykonávajú, ak ide o cesty a miestne cesty pre cestnú nemotorovú dopravu vo vlastníctve samosprávneho kraja, samosprávny kraj, prípadne právnické osoby ním na tento účel založené alebo zriadené.

30. Podľa § 3d ods. 6 cestného zákona vlastníci a správcovia pozemných komunikácií sú povinní pozemné komunikácie udržiavať v stave zodpovedajúcom účelu, na ktorý sú určené.

31. Podľa § 3f ods. 1, a 2 cestného zákona správca cesty I. triedy môže zmluvne previesť povinnosť udržiavať cestu I. triedy v stave zodpovedajúcom účelu, na ktorý je určená, na vlastníka alebo správcu ciest II. a III. triedy, alebo na Národnú diaľničnú spoločnosť za cenu dohodnutú v súlade s cenovými predpismi. Vlastník alebo správca ciest II. a III. triedy môže zmluvne previesť povinnosť udržiavať cesty II. a III. triedy v stave zodpovedajúcom účelu, na ktorý sú určené, na Národnú diaľničnú spoločnosť za cenu dohodnutú v súlade s cenovými predpismi.

32. Podľa § 3 ods. 2 cestného zákona miestnu štátnu správu vo veciach miestnych ciest a účelových ciest vykonávajú obce ako prenesený výkon štátnej správy. Obce na miestnych cestách a na účelových cestách určujú použitie dopravných značiek, dopravných zariadení a povoľujú vyhradené parkoviská. Obce v rámci preneseného výkonu štátnej správy prejednávajú priestupky podľa § 22c na úseku miestnych komunikácií a účelových ciest.

33. Podľa § 2 ods. 2 písm. r) zákona o cestnej premávke na účely tohto zákona sa ďalej rozumie prekážkou cestnej premávky všetko, čo môže ohroziť alebo obmedziť jazdu vozidiel a pohyb chodcov.

34. Podľa § 43 ods. 1 zákona o cestnej premávke kto spôsobil prekážku cestnej premávky, je povinný ju bezodkladne odstrániť. Ak to neurobí, je povinný ju bezodkladne odstrániť na jeho náklady správca cesty. Ten, kto odstráni prekážku cestnej premávky, je povinný bezodkladne zabezpečiť aj odstránenie predmetov a odpadov prekážajúcich v zjazdnosti na ceste, ktoré s prekážkou cestnej premávky súvisia.

35. Žalobca sa podanou žalobou domáha náhrady škody, ktorá mu vznikla v dôsledku prevádzky motorového vozidla Volkswagen Passat, EČV:S v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného, a to v dôsledku vzniku nákladov na odstránenie protiprávneho stavu-znečisteniu vozovky, ako aj nárok vyplývajúci zo zmluvy o postúpení pohľadávky.

36. Medzi stranami nie je sporné, že dňa 07.08.2017 došlo v Bratislave na ulici Gagarinova ku škodovej udalosti, pri ktorej unikli z vozidla značky Volkswagen Passat, EČV: S vodiča B. N., prevádzkové kvapaliny. Držiteľom a vlastníkom motorového vozidla bola spoločnosť 4SPORTS media s.r.o., teda poistený žalovaného. Správcom cestnej komunikácie je Magistrát hlavného mesta Bratislava. Žalobca po výzve od správcu komunikácie pristúpil k zásahu na odstránenie prevádzkovej kvapaliny, v rámci ktorej vynaložil náklady vo výške 432,77 eur, ktoré deklaroval prostredníctvom faktúry č. 17100476 zo dňa 12.09.2017, vystavenej na poisteného. Predmetné náklady si žalobca uplatnil u žalovaného. Žalovaný po ukončení likvidácie škodovej udalosti zamietol úhradu nákladov žalobcovi písomným listom zo dňa 12.10.2017 z dôvodu, že predmetná škoda nie je krytá poistným plnením.

37. Spornou je v konaní aktívna vecná legitímácia, ktorú žalovaný namietal v tej súvislosti, že žalobca nepreukázal legislatívne zmocnenie na zabezpečenie výkonu práv a povinností v súvislosti s údržbou ciest spadajúcich do kompetencie správcu komunikácie na súkromnú obchodnú spoločnosť, ako aj v súvislosti s nepreukázaním zverejnenia Zmluvy o odstraňovaní prekážok v súlade s čl. 5 ods. 1, na ktorú sa viazala jej účinnosť. Žalovaný vo svojom vyjadrení ďalej namietal, že predmetná škodová udalosť spadá pod tzv. výluky z poistenia podľa § 5 ods. 1 písm. a) zákona o PZP, a teda že škodu utrpel výlučne vodič motorového vozidla, ktorý škodu zavinil. Žalovaný rozporoval aj absenciu náležitostí žalobného návrhu podľa § 132 CSP.

38. K náležitostiam predmetnej žaloby a žalovaným namietanej existencie opisu rozhodujúcich skutočností, o ktoré žalobca opiera svoj nárok, súd odkazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 10. apríla 2008, sp. zn. 3 Obo 77/2007 <aspi://module='JUD'&link='JUD37410SK'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, z ktorého je zrejmé, že judikatúra za „rozhodujúce skutočnosti považuje údaje, ktoré sú nevyhnutné na to, aby bolo jasné, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť. Žalobca musí v žalobe uviesť také skutočnosti, ktorými opíše skutok, na základe ktorého uplatňuje svoj nárok, a to v takom rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu, teda vymedziť predmet konania po skutkovej stránke. Ak neuvedie žalobca v žalobe všetky potrebné tvrdenia, nejde o vadu žaloby, ak v nej opísal aspoň také rozhodujúce skutočnosti, ktorými bol vymedzený predmet konania po skutkovej stránke“ V tomto smere súd upozorňuje na príliš formalistický výklad žalovaného týkajúceho sa ustanovenia § 132 CSP, ak predmet žaloby tak, ako bol vymedzený, teda nárokom žalobcu proti žalovanému na zaplatenie istiny vo výške 462 eur s príslušenstvom z škodovej udalosti a základným popisom skutkových okolností, považuje za nedostatočné. Cieľom a zmyslom predmetného ustanovenia nie je, aby strany v podanej žalobe, ale aj v ďalších svojich písomných stanoviskách, či ústnych prednesoch obšírne a detailne vymedzili skutkový a právny stav. Potrebným je vystihnúť podstatu predmetného sporu (týka sa to aj iných právnych a skutkových argumentov, alebo inak povedané kvantita neznamená kvalitu), čo nie je podmienené rozpisom detailných skutkových okolností, ktoré pre posúdenie sporu ani nie sú rozhodujúce, obzvlášť, ak tieto medzi stranami konania nie sú sporné. S ohľadom na uvedené k posúdeniu jednotlivých náležitostí predmetnej žaloby, súd dospel k rovnakému záveru, ako okresný súd, ktorý vydal platobný rozkaz (v opačnom prípade by ani nebolo možné vydať platobný rozkaz), potvrdiac názor žalobcu, že zákonom požadované náležitosti žaloby uvedené v § 132 CSP boli splnené. V tejto súvislosti súd upozorňuje, že žalobca označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení ako napr., zmluvu o odstraňovaní prekážok, faktúru, oznámenie o poistnom plnení etc.

39. Súd sa predovšetkým zaoberal otázkou vecnej legitímácie. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamietala. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 06. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

40. Súd dospel z predložených listinných dôkazov k záveru, že žalobcom tvrdené skutočnosti o odstránení znečistenia prevádzkovej kvapaliny a oleja na ceste I. triedy nebolo možné považovať za odstránenie prekážok cestnej premávky vykonané na toto konanie vecne legitimovaným subjektom. Na základe Zmluvy o spolupráci pri odstraňovaní prekážok Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava ako správca cesty I. triedy podľa § 43 ods. 1 zákona o cestnej premávke zmluvne poveril spoločnosť žalobcu, ktorá dňa 07.08.2017 na zjazde z Gagarinovej ulici v Bratislave odstránila z cesty prevádzkové kvapaliny a olej v dôsledku škodovej udalosti, ktorú spôsobil vodič motorového vozidla zn. Volkswagen Passat, EČV:S Formulácia ustanovenia § 3d cestného zákona a § 43 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='8/2009%20Z.z.%252343'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákona o cestnej premávke taxatívne vymedzuje, kto je oprávnený vykonávať správu komunikácií, kto je správcom cesty, znenie zákona neprípúšťa oprávnenie inej osoby odstrániť prekážku cestnej premávky (odstránenie prekážok z cesty), okrem správcu komunikácie, alebo právnickej osoby správcom na tento účel založenej, alebo zriadenej. Právne normy zákona o cestnej premávke upravujú spoločenské vzťahy v oblasti verejného (správneho) práva, a správa verejných komunikácií patrí jednoznačne do oblasti správneho práva a v súvislosti so správou týchto komunikácií tak nevznikajú súkromnoprávne vzťahy, ale verejnoprávne vzťahy. Odstránenie prekážky na ceste, a to prevádzkovej kvapaliny a oleja, preto nie je súkromnoprávnym aktom, pri ktorom by prichádzalo do úvahy zastúpenie podnikateľským subjektom alebo zmluvné poverenie, v zmysle ktorého by bol podnikateľský subjekt oprávnený pôsobiť v oblasti verejnoprávných vzťahov. Správca cesty pri odstraňovaní prekážok z cesty vystupuje ako orgán verejnej moci (správy), ktorý nesie v plnom rozsahu zodpovednosť za jej výkon a nemôže ju zmluvne previesť na iného.

41. Keďže správca komunikácie vykonávajúci verejnú správu je orgán verejnej správy, nevzťahuje sa na neho čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, ale vzťahuje sa na neho čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe Ústavy SR, v jej medziach a v

rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Každý orgán štátu má totiž Ústavou SR alebo zákonom určený rozsah právomoci, ktorý nemôže prekročiť, takže môže konať len to, čo mu Ústava alebo zákon dovoľuje s tým, že spôsob, akým štátne orgány môžu štátnu moc uplatňovať, vrátane druhu a obsahu sankcií, ustanoví zákon. Konanie orgánu štátu v rozsahu zákona bez akejkoľvek výnimky a zákonom ustanoveným spôsobom napĺňa v právnom štáte princíp právnej istoty, čím je vylúčený stav, aby orgán štátu mohol konať podľa vlastnej úvahy a z vlastného rozhodnutia aj nad rámec zákona a tiež iným ako zákonom ustanoveným postupom. V zmysle uvedeného by správca verejných komunikácií mohol zákonom jemu zverený výkon verejnej moci (správy) zmluvne preniesť na podnikateľské alebo iné subjekty len vtedy, ak by mu to zákon dovolil alebo priamo ukladal. Z ustanovenia § 3d cestného zákona v spojení s § 43 ods. 1 zákona o cestnej premávke však nepochybne vyplýva, že úmyslom zákonodarcu bolo taxatívny výpočet subjektov oprávnených vykonávať správu komunikácií a určiť správcu cesty, s tým, že odstránenie prekážok z cesty je povinný vykonávať správca cesty. Výkladom tohto ustanovenia možno dospieť k záveru, že jeho úmyslom bolo vylúčiť iné osoby, ktoré by sa podieľali na správe komunikácie a boli by oprávnené odstrániť prekážku cestnej premávky, okrem právnickej osoby správcom na tento účel založenej alebo zriadenej.

42. Súd je toho názoru, že pokiaľ žalobca ako správca komunikácie zveril zmluvou výkon predmetnej činnosti žalobcovi, postupoval v rozpore s cestným zákonom v spojení so zákonom o cestnej premávke, a preto je Zmluva o spolupráci pri odstraňovaní prekážok neplatná pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ. Odstraňovanie prekážok cestnej premávky žalobcom bol potom vykonaný v rozpore so zákonom, a preto žalobcovi nemohla vzniknúť na základe neplatnej zmluvy pohľadávka na zaplatenie náhrady nákladov tohto nezákonného výkonu prenesenej miestnej správy. Správca komunikácie uzatvorením predmetnej zmluvy so žalobcom postupoval v rozpore s uvedenými zákonmi, keďže preniesol časť preneseného výkonu miestnej štátnej služby na súkromnú osobu - podnikateľa podľa § 2 ods. 2 písm. a) ObZ, ktorý už len vo svojej samotnej podstate nemôže uvedenú činnosť vykonávať vo verejnom záujme, pretože hlavným záujmom súkromnej obchodnej spoločnosti (aj keď bezpochyby legitímnym), je svojou podnikateľskou činnosťou dosiahnuť zisk na vlastný účet (obdobne rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo/11/2011).

43. V tomto smere súd zdôrazňuje, keďže to bolo jednou z námietok žalobcu, že správca komunikácie pri odstraňovaní prekážky z komunikácie vystupuje ako orgán verejnej moci (správy) a nemôže právomoci správcu komunikácie zmluvne previesť na iný podnikateľský subjekt ani po stránke technickej (čo sa týka zabezpečenia samotného výkonu odstránenia znečistenia komunikácie). Odstrániť znečistenie z komunikácie je oprávnené vykonať buď Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, alebo právnická osoba ním na tento účel založená alebo zriadená.

44. Pre úplnosť súd uvádza, že súdna prax sa otázkou oprávnenej osoby súvisiacej s prenosom miestnej správy na súkromnú osobu zaoberala v kontexte vykonania odťahu vozidla a s tým súvisiace uplatnenie jeho nákladov v početných súdnych rozhodnutiach a dospela k jednoznačnému záveru, podľa ktorého správca komunikácie, vystupujúci pri rozhodovaní o odťahu ako orgán verejnej správy, v rámci preneseného výkonu štátnej správy na obec, je síce oprávnený časť svojich kompetencií, vrátane technickej realizácie odťahu, prenechať na ním na tento účel založenú alebo zriadenú právnickú osobu, časť kompetencií však nie je oprávnený previesť na iný subjekt súkromného práva na základe zmluvy.

45. V tomto smere interpretačne smerodajným je rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26. 2. 2004, sp. zn. 3 Cdo 70/03 <<http://merit.slv.cz/3Cdo70/03>>, ktorý sa zaoberal otázkou oprávnenosti spoločnosti Aster, spol. s r. o. vykonávať po technickej stránke odťah vozidla. Najvyšší súd v ňom zaujal stanovisko, že správca cesty pri odstraňovaní vozidla vystupuje ako orgán verejnej moci (správy), ktorý nesie zodpovednosť za jej výkon a nemôže ju zmluvne previesť na iného, a to ani po stránke technickej (čo do samotného výkonu odtiahnutia vozidla). Takéto opatrenie je oprávnené vykonať buď len samotná obec, alebo právnická osoba ňou na tento účel založená alebo zriadená. Ak teda nebola spoločnosť Aster, spol. s r. o. oprávnená vykonávať odťah motorových vozidiel (nebola to totiž právnická osoba založená alebo zriadená obcou na tento účel), je logické, že takéto oprávnenie nemôže mať ani spoločnosť žalobcu, ktorá je rovnako tak podnikateľským subjektom, ktorý nie je zriadený alebo založený obcou, pričom vykonával odstraňovanie prekážok z cesty I. triedy, ktorý spadá do kompetencie správcu cesty ako verejnoprávneho orgánu.

46. Neobstojí ani tvrdenie žalobcu, ktorým argumentoval, že v prípade odťahu ide o úplne inú činnosť správcu komunikácie, a preto sa citovaná judikatúra na daný prípad nevzťahuje, keďže rovnako tak ako odťah vozidiel aj odstraňovanie prekážok z cestnej komunikácie bolo zverené zákonom- § 43 ods. 1 zákona o cestnej premávke jedinému oprávnenému subjektu na výkon tejto činnosti, a to správcovi komunikácieho, resp. právnickej osobe ním na tento účel zriadenej alebo založenej.

47. Náklady, ktoré vzniknú správcovi komunikácie odstránením prekážok z cestnej komunikácie podľa § 43 ods. 1 zákona o cestnej premávke sú pohľadávky vzniknuté z práva verejného a nie pohľadávky z práva súkromného, ich charakter zostáva trvalo zachovaný a nemôže sa zmeniť. Tieto pohľadávky nevznikajú zo súkromnoprávných vzťahov a nemôžu byť predmetom o ich postúpení.

48. Na záver sa súd považoval za potrebné vysporiadať s argumentáciou žalobcu, v zmysle ktorej poukazyval na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 Cob 69/2020. Predovšetkým súd v tomto smere uvádza, že konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 27 Cb 200/2018 nie je právoplatne skončené (uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 Cob 69/2020 odvolací súd zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 27 Cb 200/2018 a vec vrátil na ďalšie konanie). Z právneho záveru vysloveného krajským súdom je treba uviesť, že sa zaoberal konkrétnymi námietkami a spornou argumentáciou vznesenou v podanom odvolaní, avšak nezaoberal sa argumentáciou ustálenej judikatúry v prípade preneseného výkonu miestnej správy z orgánu verejnej správy na súkromnoprávny subjekt (v konaní ani nebola aplikovaná). Tento súd v tomto konaní preto nie je právny závermi vyslovenými v citovanom rozhodnutí odvolacieho súdu viazaný. Súd však v tejto súvislosti poukazuje na existenciu interpretačne smerodajného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 70/2003, na ktorú nadväzuje aj neskoršia súdna prax súdov. Súdna prax sa otázkou oprávnenej osoby na vykonanie odťahu vozidla a s tým súvisiace uplatnenia nákladov zaoberala v početných súdnych rozhodnutiach (rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5 Co 393/2014 zo dňa 24.01.2017, sp. zn. 14 Co 458/2012 zo dňa 02.07.2013, sp. zn. 14 Co 224/2012 zo dňa 12.03.2013, sp. zn. 3 Co 440/2012 zo dňa 06.12.2012, 8 Cob 14/2014 zo dňa 12.05.2016, 6 Co 3/2013 zo dňa 21.03.2013) a dospela k jednoznačnému záveru, podľa ktorého správca komunikácie, vystupujúci pri rozhodovaní o odťahu ako orgán verejnej správy (prenesený výkon štátnej správy na obec) je síce oprávnený časť svojich kompetencií, vrátane technickej realizácie odťahu, prenechať na ním na tento účel založenú alebo zriadenú právnickú osobu, časť kompetencií však nie je oprávnený previesť na iný subjekt súkromného práva na základe zmluvy, a to ani samotný technický výkon (porovnaj napr. rozhodnutie dovolacieho súdu sp. zn. 3 Cdo 70/2003, 6 MCdo 22/2010).

49. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd nepovažoval podanú žalobu za dôvodnú, a preto ju v celom rozsahu zamietol. S ohľadom na vyšší vyslovený záver súdu, nebolo dôvodné, aby sa súd zaoberal ďalšími námietkami žalovaného týkajúce sa výluky poisťného krytia a nezverejnenej zmluvy (v konaní bol preukázaný opak), keďže by tieto závery mali pre skutkové a právne posúdenie len akademický charakter.

50. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

51. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. O nároku na náhradu trov konania žalobcu rozhodol súd v súlade s § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalovaný bol vo veci v celom rozsahu úspešný, vznikol mu nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie bude predložené na rozhodnutie Krajskému súdu v Bratislave. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu

rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 365 CSP.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica (§ 48 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z.-Exekučný poriadok).